

EGYSÉG A GYÜLEKEZETBEN

Utolsó látomásomban az Úr megmutatta, hogyan hirdettük első ízben Isten üzenetét, és hogyan halad előre Isten ügye a Csendes-óceán partvidékén. Láttam, hogy jó munkát végeztek Kaliforniában, de azt is, hogy sokan, bár vallják az igazságot, mégsem álltak készen a megfelelő időben két kézzel ragadni meg a munkát, s oly ütemben haladni előre, amint Isten gondviselése kijelölte számukra. Ha összefognánk, nagyszerű munkát lehetne elvégezni a partvidéken, sok embert vezethetnénk az igazsághoz. {3T 434.3}

Ha a tekintélyesek átéreznék az összefogás szükségét, s ha igyekeznének eleget tenni Krisztus imájának, hogy egyes legyenek, amint ő is egy az Atyával, akkor a jelen igazság ügye hatalomnak bizonyulna e területen. Isten népe azonban alszik, nem ismeri fel a mai idők művének kívánalmait. Nem látják be, milyen fontos az egyesült erőfeszítés. Az ördög mindig arra tör, hogy megossza Isten népének hitét és szívét. Jól tudja, hogy egységben az erejük, széthúzva pedig gyengék. Fontos és elengedhetetlen, hogy Krisztus követői ismerjék az ördög csapdáit, és közös erővel szálljanak szembe támadásaival, együttesen győzzék le őt. Folyamatosan, egyenletesen előre kell törniük, ha áldozatokba kerül is. {3T 434.4}

Isten népe különböző vérmérsékletű és természetű emberek gyülekezetbe tömörülése. Isten igazsága, ha befogadják szívükbe, elvégzi feladatát. Finomít, felemel, megszenteli életüket, legyőzi egyénieskedő nézeteiket, kiirtja az előítéletet. Népe iparkodik, hogy oly közel húzódjanak egymáshoz, ahogy csak lehet. Akik szeretik Istent és megtartják parancsait, jó benyomást tesznek a hitetlenekre, s embereket nyernek meg a Krisztus számára. Leküzdi önzésüket, és abban nyilvánul majd meg a Krisztus iránti túláradó szeretetük, hogy felelősnek tartják magukat az emberekért, akikért Jézus az életét adta. {3T 435.1}

Számos olyan családot mutattak meg nekem, ahol nem úgy élnek, mint Jézus szeretné. Az ilyenekre otthon vár kötelesség, mielőtt fejlődni tudnának az istenfélő életben. Elém tárták B. testvér életét, arra az időre terelve figyelmemet, mikor a testvér elfogadta az igazságot. Akkoriban az igazságnak átalakító hatalma volt életére. Részben elfeledkezett magáról, mert szívén viselte az igazságot. Iparkodott tetteivel bizonyítani hitét, háttérbe szorítva érdekeit. Szerette az Úr munkáját, s jókedvvel igyekezett támogatni az Úr ügyét. Isten elfogadta igyekezetét, hogy neki szolgáljon, s felvirágoztatta őt. {3T 435.2}

Láttam, hogy B. testvér Isten kedve ellen tett, sűrű sötétséget hozva magára, mikor a szombat helyes megünneplése felőli nézetét szembeszegezte testvérei nézetével. B. testvérnek érdekei forogtak kockán, ezért nem volt hajlandó elfogadni a helyes álláspontot a szombat felől. Ha az igazságban élt volna, sose indult volna el az úton, melynek keletről visszatérve nekivágott. Ezután élettörténetének második szakaszához vittek, s megmutatták életútját. Mikor testvérünk hitetlenek közt tartózkodott, nem hagyta, hogy úgy fénylő világossága az emberek előtt, hogy lássák jócselekedeteit és dicsőítsék mennyei Atyját. Megfeledkezett Istenről, s arról a kötelességről is, nagy minden helyen és minden alkalommal helyesen képviselve Megváltóját. {3T 435.3}

B. testvér különösen néhány ponton gyenge, szereti a magasztalást és hízelgést, kedve telik az élvezetekben és a megtiszteltetésben. Egyre magát dicsőíti, sokat beszél, de keveset imádkozik, ezért Isten gyengeségére hagyja, mert nem terem gyümölcsöt Isten dicsőségére. Életének e szakaszában alkalma nyílt sok jót tenni, mégsem vette eszébe, hogy Istennek felelős talentumaiért, s mint Isten vagyonkezelőjét, elszámolásra vonják majd, vajon a maga gyönyörűségére fordította-e javait, s képességét, vagy Isten dicsőségéért. Ha B. testvér megtapasztalta volna szívében Krisztus szeretetének hatalmát, akkor szívén viselte volna azok üdvösségét, akikkel érintkezésbe került, azt, hogy szólhasson hozzájuk, örök javuk felőli elgondolkozásra készítve őket. {3T 436.1}

Noha alkalma nyílt vetni az igazság magját, nem ragadta meg az alkalmat, mint kellett volna. Mikor rokonainál időzött, vallását is magával kellett volna vinnie. Szent hitvallásának, s Isten igazságának kellett volna belevegyülni minden gondolatába, érzésébe, szavába és viselkedésébe, hisz Krisztus követői lelkére kötötte, hogy a világosságban járjanak. A járás azt jelenti, hogy előre haladnak, iparkodnak, felhasználgják képességeiket, tevékenyek. Ha nem vagyunk igyekvők a jócselekedetekben, amire Üdvözítőnk elhívott bennünket, ha nem tartjuk fontosnak e feladatban a személyes erőfeszítést, úgy beteges, nyomorék lesz a vallásunk. Úgy aratunk új győzelmeket, ha lapasztalt munkássá válunk. Azzal válunk tevékeny, akkor

nyerünk erőt, ha a világosságban járunk, hogy készségesek legyünk, és Isten parancsainak útján haladjunk. Mikor a menny felé törekszünk, minden lépésnél új erőre teszünk szert. Isten csak akkor fogja megáldani népét, mikor mások áldására igyekeznek élni. Az igénybevétel érleli és fejleszti erőnyeinket. {3T 436.2}

Az Úr közölte, hogy amíg B. testvér Battle Creeken élt, gyenge volt az erkölcsi ereje. Nem törekedett Istenhez ragaszkodni és tiszta gondolkodásban s tiszta cselekedetekben tartani meg lelkét, ezért az Úr hagyta a maga feje után menni, s hogy lelki életére ártalmas benyomások ériék. Azokkal járt össze, akik kiforgatták az igazságot. Ezek hamis dolgokat hitettek el vele, s mikor megnyitotta az ajtót az ellenség előtt, világosság angyalaként fogadva őt, akkor már könnyen legyőzte a kísértés. {3T 437.1}

Gonosz módra előítéletekkel telt meg, s épp azokra gyanakodott, akik felől Isten azt akarta, hogy megbízzon bennük. Helytelen megvilágításban látta a dolgokat, s az összejövetelek, melyeknek bő erő forrásának kellett volna bizonyulni számára, csak ártottak neki. Minden az ördög akaratából történt, hogy B. testvér elveszítse azokba vetett bizalmát, akiket Isten bízott meg a munka vezetésével. Nézeteltérése támadt velük, s a mű fő lényegét illetően is eltévelyedett. Olyan volt testvérünk, mint a horgony vagy kormány nélkül hánykolódó hajó. Ha azokban nem tud megbízni, akik a mű élén állnak, akkor senkiben sem bízik majd. {3T 437.2}

B. testvér alig tiszteli testvéreit. Azt képzeli, hogy az ő belátása, tudása, képességei felette állnak testvéreinek, ezért semmit sem fogad el tőlük, nem bízik véleményükben, nem kéri ki tanácsukat sem, csak ha ő tudja vezetni és tanítani őket. Mindenáron az elgondolását akarja követni, tekintet nélkül testvérei nézetére, szomorúságára vagy kéréseire. Mikor megvonta bizalmát a mű szívéből, akkor az ördög tudta, hogy ha nem nyeri vissza bizalmát, biztosan áldozatául esik. B. testvér örök java függ attól, elfogadja, tiszteletben tartja-e a segítőkét és kormányzatot, melyet Isten jónak látott a gyülekezetnek adni. Ha a magaválasztotta utat követi, végül rádöbben, hogy helytelen nyomon jár, és romlására csalta meg magát. Először erre kanyarodik, majd arra, mégis eltéveszti az igazi s egyetlen, mennybe vezető ösvényt. {3T 437.3}

Ezrek tapossák a sötétség és tévelygés útját, a halálba vezető, széles utat, noha álltatják magukat, hogy a boldogság s menny ösvényét járják. Mégsem találják meg az előbbit, s sosem jutnak el az utóbbiba. B. testvérnek azon segítségekre van szüksége, melyeket Isten helyezett a gyülekezetbe, hisz egymagában nem képezhet gyülekezetet. Viselkedése mégis azt bizonyítja, hogy akkor is elégedett lenne, ha ő lenne az egész gyülekezet, senkinek sem alávetve. B. testvér régen elvesztette Isten iránti odaszentelődését, mert nem őrizte lelkének útjait Sátán sugallataitól. Láttam, hogy Isten angyalai feljegyezték szavait és tetteit. Egyre messzebb és messzebb távolodott a menny fényétől. Mikor Isten kegyelme nem uralkodik rajtad erőteljesen B. testvér, nagyon nehéz kijönni veled. Jókora adag önhittség és csökönység van benned, amit megérez a családod, de a gyülekezet is. Alig van benned tisztelet és megbecsülés bárki iránt. Nem rendelkezel az alázat kegyességével. {3T 438.1}

B. testvér sűrű sötétséggel tele tért vissza e partvidékre. Elvesztette mind a gyülekezet, mind Isten iránti szeretetét. Veszületett rossz érzései uralják, büszkesége dagasztotta. Magát szereti, de a pénzt is jobban, mint az igazságot és Megváltóját. Láttam, hogy visszatérése óta viselkedésével szégyent hoz a keresztény névre. Láttam, hogy az élvezetek fesztelen követőivel fog össze. Megszomorította testvéreit, megsebezte Megváltóját, és nyílt szégyennek tette ki őt a hitetlenek előtt. Láttam, hogy sokszor nem lelte örömét Isten szolgálatában, vagy az igazság terjesztésében. Úgy látszott, mintha lelkesen kutatná az Írásokat, s különböző szerzőket, de nem, hogy megalapozódjék a jelen igazság fő pontjain, melyekkel Isten gondviselése látta el őt az Isten választotta embereken át, hanem hogy újszerű álláspontot találjon, s újszerű nézetekkel állhasson elő a testület megalapozott hitével ellentétben. Nem az Isten dicsőségére kutatott, hanem, hogy magát helyezze előtérbe. {3T 438.2}

Ha már egyszer B. testvér a helytelen oldalon foglalt állást, ellenkezne természetével, hogy felismerje tévedését, bevallja helytelen álláspontját. Inkább a végsőig erősködik, bármi legyen is következménye. E romboló lelkület romboló hatással van a gyülekezetre, de a testvér családjára nézve is veszedelmes. Meg kell hát lágyítani szívét, be kell engednie a gyengédséget, alázatot és szeretetet. Jótékonyá kell válnia, s nemesen nagylelkűvé, Röviden szólva alaposan meg kell térnie, hogy Jézus Krisztus által új emberre váljék. Akkor majd a légköre áldásos lesz a gyülekezetben, s épp annak a segítségnek bizonyul, melyre ott most szükség van. Ez majd kivívja családjá tiszteletét és szeretetét. Kötelesség és szeretet, akár két ikertestvér,

segíteni fogják őt, hogy jól nevelje gyermekeit. {3T 438.3}

Láttam, hogy B. testvérnőnek bőven van oka a szomorúságra férje bánásmódja miatt, hogy szomorú az élete, noha a férje boldoggá tehetné. Úgy látszott, hogy elcsügged, s nagyon érzi, hogy férje elhanyagolja, és nem szereti őt. Férje távollétében csaknem kétségbeesett. Féltékenykedik rá, s nem bízik meg benne. Sátán volt itt jelen kísértéseivel, a testvérnő pedig túlzott megvilágításban látott némely dolgot. Mindezt meg lehetett volna előzni, ha B. testvér megőrizte volna Isten iránti odaszentelődését. Majd újra tovább vittek a testvér életútján, s láttam, hogy hitetlenségben és sötétben jár, annak ellenére, hogy azzal áztatja magát, hogy kizárólag Ő ismeri az igaz világosságot. Minél inkább eltávolodott Istentől, annál kevesebb szeretet élt benne testvérei és az igazság iránt. {3T 439.1}

Közölték velem, hogy B. testvér kérdéssé teszi hitünk hol egyik, hol másik pontját, holott ez a hit vezetett ki bennünket a világból, ez tett bennünket különálló, megkülönböztethető néppé, akik várjuk a boldog reménységet, a nagy Istennek és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőséges (és nem dicsőséges) eljövételét. Hitetlensége és sötétsége mégsem mozdítják el hitünk oszlopait. Nem teszik hatástalanná Isten igazságát, az akkor is igazság marad, de B. testvér kihat testvérei gondolkodására. A férjem és magam felől hallott hazug ajkak keletről hozott híreinek az a következménye, hogy némelyekben gyanút és kételkedést támasztott. Akik nem ismernek, nem kelhetnek védelmünkre. Láttam, hogy az ...-i gyülekezetnek háromszor annyi tagja, és tízszer olyan erős lehetne, ha B. testvér nem játszotta volna magát az ellenség kezére. Elvakult hitetlenségében mindent elkövetett, hogy elcsüggedszen és szétszórja az igazság híveit. Vakságában nem vette észébe, hogy eljárása utálatos az Isten szemében. A csüggedés és sötétség, amit okozott, kétszeresen megnehezítette C. testvér fáradozásait, mert B. testvér rossz hatása nem csak az ...-i gyülekezetben, hanem más gyülekezetekben is érezhető. {3T 439.2}

B. testvér egyre erősítette a kételkedés és ellenállás lelkületét, mellyel C. testvér volt kénytelen szembeszállni. Láttam, hogy minket is ilyen fogadtatás érne, s hogy időbe fog kerülni, hogy kiirtsa a keserűség régi gyökerét, mellyel sokan beszennyezték magukat, hogy ideje a szólásnak, ideje a hallgatásnak, hogy mikor Isten ránk hártja a terhet, hogy szóljunk, nem szabad haboznunk, akár hallgatnak ránk, akár nem, s hogy akkor kell közbelépni, ha ez az ügy a gyülekezeten kívül hagy némelyeket. Isten nagyszerű, súlyos és fontos munkát ad valakinek ...-en, amit az el is végez a kellő időben, és az igazság diadalmaskodni fog. {3T 440.1}

Testvéreink, akik nem tettek szert belső lelki tapasztalatra a jelen igazságban, nem tudtak megfelelni B. testvér érveléseire. S bár nem tudták befogadni a testvér nézeteit, mégis többé-kevésbé hatott rájuk mind a beszéde, mind a fejtegetése. Némelyek elfogultan jártak az istentiszteletre. Szombaton ugyan féltek kifejezni érzéseiket és hitüket, mert attól tartottak, hogy a testvér gáncsolni fogja, amit mondanának. Ezek az összejövetelek senkit nem erősítettek, hanem inkább gyengítettek. {3T 440.2}

B. testvér elvárja, hogy úgy tekintsenek fel rá, mint aki magyarázni tudja a Szentírást. Ám az Úr közölte, hogy a testvér félre lett vezetve, nem érti az igéket. Rossz vágányon indult, hogy új hitet alapítson, a hit eredetieskedő elméletét. A testvér kitépné, és máshová helyezné az útjelzőket, melyek tényleges helyzetünket mutatják, azt, hogy közel értünk a történelem végéhez. Ha azzal álltatja is magát, hogy az Úr vezeti őt, mégis egészen bizonyos, hogy más szellem az. Hacsak teljesen irányt nem változtat, ha nem lesz hajlandó arra, hogy vezessék és tanítsák, az Úr hagyni fogja, hogy menjen a feje után, teljesen zátonyra futtatva hitét. {3T 440.3}

Egyeseket annyira elvakított a hitetlenség, hogy nem tudták kiismerni B. testvér lelkületét. A testvér talán segítségükre lehetett volna, ha Isten tanácsára hallgat. A világossághoz vezethette volna őket, ahelyett, hogy csak növelte a hitük kuszáltságát, s tanácstalanságukat. Ehelyett a botlás köve volt, vakok vezetője. Ha egyenes ösvényt készített volna lábának, a megbénult tag nem ficamodott volna ki, hanem meggyógyult volna. De nem volt hajlandó az igazság világosságában járni, melyet Isten nyújtott népének, s akik a világosságban akartak járni, azokat megakadályozta. {3T 441.1}

B. testvér azt tartja, hogy dicséretre méltó, ha valaki kétségeket és hitetlenséget sugall Isten parancstartó népének megalapozott hite felől. Az igazság, melynek valamikor örvendezett, ma már csak sötétség a számára, s ha irányt nem változtat, vissza fog esni a különböző felekezetek nézeteinek elegyébe, de eggyel sem fog teljesen egyetérteni. A testvér egymagában egész egyházat képez, de nem az Isten vezetése alatt

állót. Nézeteinek a testület hitével való szembenállásai csak elkedvetleníti és elcsüggeszti a gyülekezetet. Tudja, hogy ha a szombattartók testületénél az igazság, akkor ő sötétben van, ezt viszont képtelen elismerni. Az igazság elmarasztalja őt, mégis ahelyett, hogy összhangba hozná vele a lelkét, letenné a fegyvert az igazság követelményei előtt és meghalna magának, inkább olyan álláspont után kutat, ahol nem lesz ítélet alatt. {3T 441.2}

Az Úr közölte, hogyha folytatja jelenlegi útját, ha vak marad tényleges állapota felől, idő multával, ha ürügyet talál rá, boldogan feladja a szombatot. Egész biztosan Sátán vezeti őt, amint ő is sokakat elvezetett a testülettől az önámítás és tévelygés útjára. Sokkal biztonságosabb lenne B. testvérnek, ha összhangba hozná lelkét az igazsággal, minthogy félremagyarázza az Írást, hogy összhangba hozza elgondolásaival és tetteivel. Ha egyetértésre akarja hozni viselkedését Isten törvényének elveivel, olyan súlyos feladat áll előtte, melyről alig álmodott. A test vágyódása ugyanis Isten ellen van. Nem veti alá magát Isten törvényének, hisz nem is képes rá. {3T 441.3}

B. testvér, mikor keleten járt, elhitte Battle Creek-i ellenségeink célzásait s nyílt vádjait. Ezért gonosz és keserű érzésekkel tért vissza a mű szívében levők ellen, különösen ellenem és munkásságom ellen. Holott semmi oka sem volt rá, hogy ilyen érzéseket melengessen, ilyen véleményeket terjesszen munkám s bizonyágtételeim felől. A lelkét megrontó hitetlenséget és előítéletet másokba is át igyekezett ültetni. Ebben meglehetősen eredményes volt. Eleinte sokakra kihatott álokoskodása és sötétsége, mert ügyesen fogalmaz feltevéseket, s úgy ecseteli a képzelt ügyeket, mintha tényekről lenne szó. Tudja, miként siettesse a dolgokat, s jó beszédkészsége is van. Szavai mély benyomást tettek a megszeneteletlenekre, akik azt szerették volna, hogy tényleg úgy legyen, mint a testvér állítja a munkánk és elhívatusunk felől. Tekintélyre tett szert, s előítéletet támasztott többekben, kiken segíteni tudtunk volna, ha nem zárta volna el előttünk az utat, hogy most már hozzájuk sem tudunk férni. Ezek közé tartozott D. testvér és testvérnő. {3T 442.1}

B. testvér ebben ismerheti fel útjának gyümölcsét. De mások is akadtak, akikre ugyanúgy kihatott, ugyanilyen következményekkel, ami a hitüket, s az igazságba vetett bizalmukat illeti. Amint B. testvér, vagy bárki más azt veszi fejébe, hogy nem Isten vezeti azokat, akik bár a legtöbbet tettek, hogy jelen állapotáig juttassák el a jelen igazság ügyét, hanem számító tervkovácsok, akik falhoz állítják az embereket, akkor, ha következetesek akarnak lenni, azt kellene tenniük, hogy az egész művet csalásként és lopásként elmarasztalják. Ha következetesek akarnak lenni, mindent el kell vetniük. B. testvér ezt is tette magával, csaknem észrevehetetlenül, s mások is ezt művelik. Valamikor, ha most nem is, de másképpen fogja látni, amit tett. Úgy látja majd elmúlt néhány év alatt elkövetett rombolását, mint Isten látja, s nem lesz oly elégedett, mint most. Majd ha felismeri a siralmas ügyködést, melyet néhány éve végez, akkor véget ér a bölcsessége és dicsekvése szélesebb körű ismereteiről. Keserű lélekkel tart majd bűnbánatot, mert emberek vére tapad ruhájához. {3T 442.2}

Ha B. testvér helyesen akarta volna látni a dolgokat, ha lehetségesnek tartotta volna, hogy csalódik, a hírnevünket támadó mendemondákkal White testvérhez és testvérnőhöz fordult volna, és alkalmat adott volna nekik tisztázni a dolgokat. A pletykák, melyeket a síkságokon át magával hozott a Csendes-óceán partjára, hamis tanúság csupán, azért megszegik Isten törvényét. Valamikor majd kíméletlen beszédeket fog hallani, valamint Sátántól eredő csaló álokoskodást, melyet ő ültetett el emberekbe, hogy ártson mind férjem, mind az én tekintélyemnek. Ez az ügy nem B. testvér és köztem esett meg, hanem közte és Isten között. {3T 443.1}

Férjemre és rám Isten szabta ki a munkakörünket, s ha az Úr üzenetet bízott ránk népe számára, akkor akik akadályozni akarnak munkánkban, és gyengíteni akarják népünknek munkánk igazságába és hitelveibe vetett hitét, nem az eszköz ellen, hanem Isten ellen viaskodnak. Vele kell elszámolniuk szavaik és tetteik következményeivel. A lelki éleslátású maga is meg tudja ítélni a fát gyümölcséről. B. testvér úgy tolja magát az előtérbe, mint akit Isten világosított meg, hogy felnyissa népe szemét munkánk és küldetésünk felől. Mindenki megláthatja, ha akarja, hogy milyen gyümölcs terem e fán. B. testvér örök életre teremsz-e gyümölcsöt, vagy a halálra? {3T 443.2}

Miután B. testvér meghallotta Battle Creek-ről e rendkívüli hírözönt, mely arra vezette, hogy lenézzék munkánkat és küldetésünket, jogosnak tartotta, hogy csatlakozzék a hitetlenekhez az élvezethajhászásban. E könnyelmű viselkedésével szégyent hozott Krisztus ügyére, és súlyos szenvedést a feleségére. Annyira

megvakult volna, hogy ne tudná, hogy azt akarja lerombolni, amit Isten épít? Nem gondolt rá, hogy Isten ellen harcol? Angyalok jegyezték le, amit tett. Mikor minden tettet ítéletre vonnak, hogy állja ki a végtelen Isten felülvizsgálatát, el kell számolnia ezzel. Vakságában B. testvér felemelte gyenge karját, hogy Isten ellen harcoljon, s közben áztatja megcsalt lelkiismeretét, hogy Istent szolgálja. Az utolsó nap tüze próbára teszi mindenki cselekedeteit, s csak az arany, ezüst és drágakő állja ki a próbát. {3T 443.3}

Isten nem hagy magából gúnyt űzni. Az Úr türelmes lehet az emberrel, végül mégis megtorolja vétkeiket, s cselekedetek szerint jutalmaz. Bár az ember dicsekvőn jártathatja száját, s büszkélkedhet bölcsességével, mégis Isten ajkának egyetlen lehelete porba sújthatja kevélységüket s dicsekvésüket. Láttam, hogy B. testvér menthetetlen lesz Isten napján, mikor mindenkit lemérnek a szenthely mérlegén. Tudhatta volna, mit művel. Elég bizonyíték, állt rendelkezésére, hogy megítélje ama munkának jellegét, melyet Isten bízott ránk. Előtte munkánk gyümölcse, melyet, ha akar, felismerhet és megérthet. {3T 444.1}

Érthetetlen B. testvér önelégültsége, s félelmetes csapda is számára. Ha nem győzi le jelleme e veszélyes vonását, akkor ez romlásának bizonyul. A testvér akkor van elemében, mikor csatába száll, s mikor valamelyik hittételt támadja. Kétségbe von, köntörfalaz, kiforgatja a szavak értelmét, és szembeszegül testvérei nézeteivel, miközben az ördög annyira eluralkodik gondolatain, hogy azt képzelettel, nála az igazság, testvérei pedig tévelyegnek. Nem jár a világosságban, s nincs rajta Isten áldása, mert az is vallása elidegeníthetetlen része, hogy szembeszálljon Isten parancstartó népének megállapodott hittételeivel. Valamennyiünket félrevezették volna talán, egyedül csak B. testvér, akinek Isten kijelentette volna a pontos igazságot? Isten oly készségesen megadja odaadó, önfeláldozó szolgálóinak a Szentírás helyes értelmét, s nem B. testvérral közölné számunkra. {3T 444.2}

B. testvér kipróbálta-e az egyszerű vizsgát: „Közelebb visz-e Krisztushoz e világosság és tudás, melyet találtam, s mely összekülönböztet testvéreimmel? Vonzóbbá teszi-e számomra Üdvözítőmet, s hasonlóbbá teszi-e jellememet az övéhez?” Természetes, de nem kellemes jellemvonásunk, hogy pillanatok alatt felszippanjtuk, és soha el nem felejtjük a mások hibáit s botlásait. {3T 444.3}

B. testvér nem törekszik egységre testvéreivel. Önelégültsége arra vezette, hogy nem tartja fontosnak az egységet. Azt gondolja, hogy gyatrább az eszük, nagy leereszkedés lenne, ha figyelemre méltónak fogadná el nézeteiket, s tanácsukat. Ez a beképzeltség elszigeteli őt testvérei szeretetétől és megértésétől, de a velük való egységtől is. A testvér azt tartja, hogy olyan bölcs és tapasztalt, hogy semmi szüksége az intéseknek, melyekre sok másnak feltétlenül szüksége van. Olyan jó a véleménye tudásáról, s oly igen nagyra van kiváló képességeivel, hogy azt képzelettel, készen áll bármily veszedelmes helyzetre. Az angyal B. testvérré mutatott, s így szólt: „Aki azt hiszi, hogy áll, ügyeljen, hogy el ne essék.” Az önhietség a virrasztás és alázatos, bűnbánó ima elhanyagolására vezet. El kell kerülnünk a külső kísértéseket, le kell győznünk a belső ellenséget és tétovázást, hiszen az ördög az emberek más-más jelleméhez és vérmérsékletéhez szabja kísértéseit. {3T 445.1}

Krisztus gyülekezetét szakadatlan veszély fenyegeti. Az ősellenség Isten népének elpusztítására tör. Ezért egyetlen ember belátása, szellemi képessége sem elég, hogy megbízzunk benne. Krisztus azt akarja, hogy követői tömörüljenek gyülekezetekbe, tartsanak rendet, vessék alá magukat a rendnek és fegyelemnek, egymásnak, tekintse inkább alázatosan egyik a másikat magánál különbnek. A gyülekezet jólétéhez nélkülözhetetlen az egység és bizalom. Ha a gyülekezet minden tagja megengedettnek tartja, hogy a többiektől függetlenül cselekedjék, sajátos útját válassza, a gyülekezet hogyan lehet akár kissé is biztonságban a veszély óráján? A gyülekezet jóléte, sőt létezése a tagok gyors, egyesült lépéseinek, s egymás iránti bizalmának függvénye. Mikor a válság óráján egyikük megfújja a riadót, gyors és tevékeny tette lesz szükség, anélkül, hogy megállnának kérdéseket szegezni szembe, vagy elejétől a végéig megvitatni a kérdést. Hiszen ezzel csak megengednék, hogy az ellenség kaparintsa meg az összes előnyt a halasztás miatt, mikor az egyesült fellépés sok embert megmenthetne a kárhozattól. {3T 445.2}

Isten azt akarja, hogy népe egységes legyen, a keresztény testvériség legszorosabb kötelékében. A gyülekezet jólétéhez elengedhetetlen megbíznunk testvéreinkben. Vallásos válság idején egyesült erővel kell cselekednünk. Egyetlen meggondolatlan lépés, egyetlen esztelen tett olyan nehézségekbe s próbákba taszíthatja a gyülekezetet, melyből évek alatt sem lábál ki. A gyülekezetnek egyetlen hitetlenséggel telített tagja olyan előnyhöz juttathatja hatalmas ellenfelünket, mely az egész gyülekezet virágzására kihathat, ami

következtében sok ember elveszhet. Jézus azt akarja, hogy követői hallgassanak egymásra. Akkor Isten fel tudja használni őket, hogy megmentsek egymást, mert az egyik talán nem ismeri fel a veszélyt, melyet a másik szeme gyorsan felmér. De ha aki nem ismerte fel, bizalommal engedelmeskedik a figyelmeztetésnek, súlyos bajokból és próbákból menekülhet meg. {3T 446.1}

Mikor Jézus elhagyni készült tanítványait, a legmegrendítőbb komoly imát mondta el, hogy követői mindnyájan egyek legyenek, „amint te Atyám énbennem, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem. És én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, őnekik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egy vagyunk. Én őbennük, és te énbennem, hogy tökéletesen eggyé legyenek, hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, amiként engem szerettél”. Pál apostol írja a korinthusi első levélben, hogy törekedjenek egységre. „Kérlek azonban titeket atyámfiain, a mi Urunk, Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyképpen szóljatok, és ne legyenek köztetek szakadások, de legyetek teljesen egyek ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben.” „Testvérek, a mi Urunk, Jézus Krisztus nevére kérek titeket, ugyanazt valljátok mindnyájan! Ne szakadjatok pártokra, hanem forrjátok össze egyazon elvben, egyazon felfogásban.” (Más fordításban.) {3T 446.2}

Isten az örök igazság magasztos alapzatán vezet ki népet a világból – Isten parancsain és Jézus hitén. Az Úr meg fogja fegyelmezni, fel fogja készíteni népét. Nem fognak csoportokra szakadozni, hogy az egyik ebben higgyen, a másik egészen másban, teljesen szembenálló nézetekkel, hogy mind függetlenítse magát a testülettől. Az ajándékok és vezető készségek segítségével, melyeket a gyülekezetbe helyezett, mindnyájan eljutnak a hit egységére. Ha valaki testvérei nézeteinek semmibe vételével alakítja ki a Biblia igazságairól alkotott nézeteit, ha mindenáron a maga eljárását akarja igazolni, ha azt hangoztatja, hogy joga van külön nézeteihez, sőt másokra is rá akarja erőltetni azokat, az illető hogyan tehetne eleget Krisztus imájának? S ha másik és meg másik támad, mind ragaszkodva jogához, hogy abban higgyen, s azt hirdesse, ami neki tetszik, tekintet nélkül a testület hitére, hol lesz már akkor az összhang, mely Krisztus és Atyja közt fennáll, s amiért Krisztus könyörgött, hogy éljen testvérei között? {3T 446.3}

Isten népet vezet ki, s a hit egyetlen nagyszerű alapzatára helyezi őket – Isten parancsaira és Jézus bizonyágtételére. A bibliai igazságok összefüggő, világos és töretlen láncát adta nekik. Az igazság mennyei eredetű, s úgy kutattak utána, mintha rejtett kincset kerestek volna. Úgy ásták fel, hogy gondosan kutatták a Szentírást, és sokat imádkoztak. {3T 447.1}

B. testvér hitünk egyik pontját a másik után teszi kérdéssé. Ha újszerű elméleteinek van igaza, akkor a szombattartók testülete téved. Adjuk fel talán, mint tévest, álláspontunk erős oszlopaiba vetett, megalapozott hitünket? Az azokba az oszlopokba vetett hitet, melyek kivezettek minket a világból, s megkülönböztethető, külön néppé egyesítettek bennünket? Ennek az egyetlen embernek hitét fogadjuk el talán a vallásos élete gyümölcseinek általa nyújtott bizonyítékaival? Vagy B. testvér mond le nézetéről s véleményeiről, és ő csatlakozik a testülethez? Ha nem vakította volna el lelkét előítélet befogadásával, ha nem melengetett volna gonosz ellenállást Isten műve ellen, nem lett volna ilyen sötétségben és tévelygésben hagyva. {3T 447.2}

A testvér kitűnően tud beszélni, s fáradhatatlanul hangoztatja nézeteit. Nem kész engedni az ellene tornyosuló bizonyíték súlyának. Kegyetlenség tőle, hogy így a gyülekezet virágzásának útjába áll. Hiszen elég széles a világ, jogában áll, amennyire csak kívánja, hogy a hitetlenek közé menjen. s azokat nyerve meg elméleteinek. S mikor majd jól szervezett testületet tud felmutatni, mely segítségével a bűntől igaz tettekre térít, csak akkor, és addig nem hangoztathatja külön nézeteit Isten gyülekezetének, melynek jelenleg fájdalmat okoz, s elcsüggeszt sötétségével és tévelygésével. Nincs joga más alapjára építeni fel fa, széna és szalma épületét, csak hogy elhamvadjon az utolsó nap tűzében. {3T 447.3}

Az Úr közölte, hogy az egyetlen biztos hely B. testvér számára, ha Jézustól megtanulja az élet útjain való helyes járását. Jézus tanítása esőként permetez, az ő szava harmatként hull. B. testvér tegyen szert tanítható lelkületre. Ne üljön ítéletet bíróként, hanem legyen tanuló, tanuljon meg nem gáncoskodni, hanem hinni, nem kihívni dolgokat, szórszálát hasogatni, nem szembeszegülni, hanem hallgatni. A kevélység térjen ki az alázat elől, s előítéletét cserélje ki nyílt őszinteségre. Máskülönb Krisztus drága szavai hiába szólnak hozzá. Fivérem, ítéletnapig érvelhetsz elvakult nézeteiddel és megszenvedett gondolkodásmóddal, így egyetlen lépéssel sem haladsz a menny felé. Vitatkozhat, kutathatsz és nyomozhatsz a tudás után tekintélyes szerzők

műveiben, sőt a Szentírásban is, mégis egyre inkább önámító leszel, egyre sötétebbé és sötétebbé válsz, akár a zsidók Krisztus felől. Hol is követték el a zsidók a hibát? Ott, hogy elvetették a fényt, melyet egyszer már elnyertek. Új világosságot kerestek, hogy úgy magyarázthassák a Szentírást, hogy alátámassza magatartásukat. {3T 448.1}

Te is ezt teszed. Mellőzöd a világosságot, melyet Isten a jelen igazság kiadványaiban és Igéjében látott jónak nyújtani. Ehelyett a magad hittételei után loholsz. Oly elméletek után, melyeket lehetetlen Isten szavával alátámasztani. Majd ha olyan leszel, mint a kisgyermek, aki készegezen hagyja, hogy vezessék, mikor megszentelt lesz a gondolkodásod, és Istennek adod át akaratedat s előítéleteidet, akkor az Úr olyan fényt áraszt szívedbe, amely megvilágítja a Szentírást, s a jelen igazságot tárja eléd, ünnepélyes, komoly összhangjában. Olybá tűnik majd az előtted, mint az aranylánc, ahol szem szemhez kapcsolódik, tökéletes egészset alkotva. „Ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, semmiképpen nem mentek be a mennyeknek országába.” „Tanuljátok meg tőlem – mondja Krisztus –, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok, és nyugalmat találtok a ti lelketeknek.” {3T 448.2}

Ha valóban beléptél Krisztus iskolájába, akkor ő azt mondja, hogy jellemmeddel és viselkedéseddel tanúsítsd azt az alázatos szívűséget, mely olyan szépen nyilvánul meg az ő jellemében. Krisztus nem vállalkozik az önhitt, a beképzelt s a makacs tanítására. Ha ilyen fordul hozzá azzal a kérdéssel, hogy mi az igazság, nem felel neki. Csak a szelídek gondolatait irányítja, a szelídet tanítja meg útjaira. Salamon születésénél fogva éles eszű volt, és hallatlan érvelő készséggel rendelkezett, Isten előtt mégis kicsiny gyermeknek ismerte el magát. Salamon Istennél kereste alázatosan a bölcsességet, s nem hiába kereste. Ha igazán és helyes indítékkal keresed az igazságot, akkor csatlakozni fogsz a testülethez, hiszen náluk az igazság. Ha csak azért kutatod a Szentírást s a különböző szerzőket, hogy olyan tanításokat találj, melyek megegyeznek nézeteiddel, ha már ezekre alapoztad a hitedet, akkor dicsekvő, önhitt és hajthatatlan leszel. {3T 448.3}

Az önhittség csapdája

B. testvér! Jelenlegi csökönyös, akaratos lelkületteddel egyre messzebb fogsz kerülni az igazságtól. Ha csak jóra nem változol, súlyos akadálynak bizonyulsz még Isten ügyének bárhol, ahol súlya van szavadnak, mivel makacsul kitartasz véleményed mellett. Mielőtt bármit tisztán láthatnál, előbb le kell mondanod elbizakodottságodról. Feleségednek is bemagyaráztad, hogy jobban ismered az igazságot, mint bármely igehirdetőnk. Ami őt illeti, a magad kezébe markoltad el a tudás kulcsát, feleségedet pedig sötétben tartottad. Isten jó belátású, tapasztalt és megbízható embereket adott gyülekezetének, akik ismerik az igazság és az üdvösség útját, hiszen gyötrődő lélekkel kutattak utána azok ellenállása miatt, akik hazugsággá változtatják az Isten szavát. Isten hű szolgálói munkájának gyümölcsét a világ javára adta az Úr. {3T 449.1}

Csak nagyon kevesen értik meg Isten munkájának magasztos voltát, ha ezt a munkát az élet ideiglenes, anyagi gondjaival vetjük össze. Jézus, a mennyei tanító, tanítványain át nyújtott utasításokat. Mikor hittérítő útra küldte a tizenkettőt, megparancsolta nekik, hogy ha valamelyik városba vagy faluba betérnek, kérdezősködjenek, ki ott a figyelmükre és látogatásukra méltó ember. S ha találnak megfelelő helyet, ahol megbecsülnék a hozott áldozatokat, az előjogot, hogy Krisztus hírnökeit lássák vendégül, maradjanak nála, és szálljon rá békességük, amíg tovább nem mennek. Nem utasította őket, hogy válogatás nélkül térjenek be bármely, vagy mindegyik házba, hogy az emberekre erőltessék jelenlétüket, ha nem szívesen látják is őket. Hanem, ha nem fogadják őket szívesen, ha békéjük nem tud a házra szállni, akkor menjenek tovább, keressenek olyan házat, ahol a családtagok méltók a megtiszteltetésre, s ahol rájuk szállhat a békességük. {3T 449.2}

Mikor Krisztus hírnökei útra kelnek hirdetni az igazságot, de elutasítják őket, ha szavaik nem találnak helyet a hallgatók szívében, akkor Krisztust utasították el. Az ő szavát vetik meg igazságának hírnökeiben, bár az Úr választotta ki és küldte el őket. Olyan érvényes ez a mi körünkben is, mint amikor Krisztus kötötte ezt választott hírnökei lelkére. {3T 450.1}

Mikor Krisztus a földön járt, akadtak, akik nem tisztelték Isten hírnökeit. A hírnökök figyelmeztetéseit sem becsülték többre, mint tulajdon nézeteiket. Korunkban is vannak, akik annyira sem becsülik Isten választott szolgálóinak bizonyágtételeit, mint a maguk nézeteit. Ezeknek nem tud javára válni Isten szolgálóinak

fáradozása, ezért ne becsüljük le Isten munkáját, hogy ilyen. gondolkodású emberekkel vitázzunk. Krisztus mondta kiküldött szolgáinak: „Aki titeket hallgat, engem hallgat. Aki titeket megvet, engem vet meg, aki pedig engem megvet, azt veti meg, aki küldött engem.” {3T 450.2}

Krisztus hatalmat kölcsönöz a gyülekezet szavának: „Bizony mondom nektek, amit megkötök a földön, a mennyben is kötve lesz, és amit megoldotok a földön, a mennyben is oldva lesz.” Az Úr nem szentesíti, amikor egy ember a maga szakállára kezd el valamit, és hangoztat olyan nézetet, ami neki tetszik, tekintet nélkül a gyülekezet véleményére. Isten a legfőbb hatalmat ruházta gyülekezetére az ég alatt. Egyesült népének gyülekezetében Isten szavát kell tisztelnünk. {3T 450.3}

Isten olyan embereket adott gyülekezetének, akik tapasztalattal rendelkeznek, akik böjtöltek, egész éjjeleken át sírtak, és könyörögtek az Úrhoz, hogy nyitná meg előttük a Szentírást. Ezek alázatosan a világ javára fordították érett tapasztalatuk gyümölcsét. Istentől van-e hát e világosság, vagy emberektől? Értékes-e, vagy pedig értéktelen? B. testvér a Biblia igazságának téves nézeteit terjeszti, amit szeretne meg nem történtté tenni, de hiába szeretné. Megbánhatja, amit tett, lehet, hogy maga megmenekül, mintegy a tűzből, de jaj, mennyi drága időt veszít el addig, amit lehetetlen lesz jóvátenni! Hány magot vetett már eddig is, mely csak tövist és bojtortjánt terem? Hány ember veszett el eddig, akiket meg lehetett volna menteni, ha az igaz világosság fényeskedését segítette volna elő oly buzgón, amint a maga sötétségét terjesztette! Mit el nem végezhetett volna, ha megszentelődött volna az igazság által! B. testvér nagyon is öngazult. Annyira gazdag, dúsgazdag, hogy semmire sincs szüksége. Az igaz tanú rámutatott, s így szólt: „Ha meg nem változol, és olyan nem leszel, mint a gyermek, nem mész be a mennyek országába.” A testvér semmibe veszi az igazság tényét, holott ezt nagyon szabatosan kiadtuk könyvekben és folyóiratokban. Nézeteit a legbecsesebb világosság fölé magasztalja, noha világossága ellene támad az ítéleten, és el fogja marasztalni őt. {3T 451.1}

Láttam, hogy azokba köt bele, akikre Isten jónak látta a mű felelősségét hárítani. Az ő véleményét és nézeteit akarja a fölé a világosság fölé magasztalni, melyet Isten általuk nyújtott, sőt még dicsekszik is nagy tudásával. Testvéreinek vádolója akar lenni, ideértve Krisztus küldötteit is. Ha meg nem bánja a lehengerlő lelkületet, hogy lebecsülje Isten szolgáinak nézetét, s gyengeségekkel meg tévedésekkel vádolja őket, a maga vélekedését pedig az övék fölé emelje, akkor feljegyezve marad a testvér rovásán a könyvekben, és szégyenkezve látja majd viszont az Isten napján. {3T 451.2}

Isten támogatni fogja szolgálait, megőrzi kedveseit. Jaj viszont annak, aki hatástalanná teszi Krisztus követéinek szavait, akik Isten szájából veszik a szót, hogy hirdessék, akik készek hirdetni a népnek, ha kard közelít, figyelmeztetik őket, hogy készüljenek fel Isten nagy napjára. B. testvér be fogja látni, hogy nem jelentéktelen ügybe keveredett, hanem olyat tesz, ami majd megsemmisítő súllyal gördül vissza lelkére, mert Istennel szembeszállásra vitte lelkét. Komoly feladat vár hát rá. Krisztus mondja: „Szükséges ugyan, hogy botránkozások legyenek, de jaj annak, aki botránkozást okoz!” {3T 452.1}

B. testvér, az Úr három éve elém tárta az ösvényt, melyet követsz. Láttam, hogy helytelen volt csaknem minden cselekedeted, mégis tetteidhez akartad szabni az igazságot, ahelyett, hogy tetteidet szabnád az igazsághoz. Nem világosság voltál Isten népe számára, hanem sötétség, és sokakat lebeszélte az egységes tettekről. Sose szűnsz meg gáncsoskodni, vagy testvéreidről beszélni. S míg kikezded a mások viselkedését, a mérgező gyomok burjánzó tömege virít és ereszt mélyen gyökeret szívedben. A keserűségnek e felszökkenő gyökerei sokakat beszennyeztek, és ha fel nem ismered, s ki nem irtod őket, még többet fognak beszennyezni. {3T 452.2}

Az Úr közölte, hogy kíméletlen, farizeusi lelkület uralkodik rajtad, s addig így marad, míg fel nem ismered jellemed ijesztő hibáit, hacsak kegyelemben nem részesülsz Istentől, hogy kiküszöböld a rosszat. A testvér, mielőtt elfogadta volna az igazságot, mindig mindenkinek ellene támadt, harcias szelleme egyre izmosodott, bármi sértésre csak még erősebb lett. Kemény ember volt, aki örökké bajba keveredett vagy bajt okozott. Isten igazsága javulást eredményezett nála. Isten elfogadta őt, az Úr keze a testvér segítségére sietett. De mióta elvesztette a megszentelődés lelkületét, azóta a régi, viharos, másokkal meghasonló szellem erősödött benne, tört uralomra. Mikor a testvér meghal a maga számára, ha megalázza szívét Isten előtt, rájön, hogy milyen gyenge is az ereje. Akkor majd a mennyei támaszt tartja fontosnak, s így kiált: „Tisztátalan, tisztátalan vagyok előtted, Istenem.” Akkor majd elmúlik e magával való dicsekvés. {3T 452.3}

E viharos világban, ahol az erkölcsi sötétség diadalmaskodik az igazság és erény felett, a keresztény számára az élet soha el nem ülő harc lesz. A keresztény ráébred, hogy soha le nem veheti fegyverzetét, mert oly erővel kell viaskodnia, amely soha el nem fárad, olyan ellenséggel, aki sosem alszik. Észrevesszük majd, hogy számtalan kísértés ostromol bennünket, ezért Krisztusban kell erőt találnunk, hogy legyőzzük ezeket, mert ha nem, ők győznek le minket, akkor pedig elvesztjük örök életünket. Nagyméretű es komoly munka vár ránk, s milyen riasztó lesz a veszteségünk, ha most vereséget szenvedünk. Mesterünk akkor sem adhat második próbaidőt, ha elvégzetlenül találja a ránk bízott munkát. Akkor az már örökre elvégzetlenül marad. {3T 453.1}

Elém tárták B. testvér családi életét. Angyalok sírtak, látva viselkedését a családi körben, látva felesége iránti ridegségét, aki nem kap tőle tiszteletet, noha kötelessége úgy szeretni és ápolni őt, mint a maga testét, amint Krisztus is szeretne és ápolta a gyülekezetet. Azon iparkodik csak, hogy sorra kiteregesse felesége hibáit, s a maga bölcsességét meg felmagasztalja. Arra törekszik, hogy az emberek előtt, s négy szemközti is éreztesse feleségével az alacsonyrendűségét. Annak ellenére, hogy felesége írástudatlan, az ő lelkülete mégis kedvesebb Istennek, mint a férjéé. Isten a legmélyebb szájalommal tekint B. testvérnőre. B. testvérnő sokkal inkább megvalósítja életében az igazság elveit, már amennyi világossággal rendelkezik, mint férje. A testvérnő nem lesz felelős a fényért és tudásért, mellyel a férje rendelkezik, hanem csak azért, ami neki jutott. A testvér világosság, vigasz és áldás lehetne felesége számára, de rossz irányban használja képességét. Azt olvas feleségének, ami neki tetszik, ami a maga nézeteit s elgondolásait támassza alá, másrészt elengedhetetlen világosságot tart vissza feleségétől, mert nem akarja, hogy ő is meghallja. {3T 453.2}

A testvér nem tiszteli feleségét, s azt is eltűri, hogy gyermekei tiszteletlenek legyenek feleségével szemben. Akár Éli fiai, ezek is magukra hagyva nőnek fel. Apjuk nem fegyelmezi őket, pedig ez a hanyagság idővel órá sújt vissza. Amit most B. testvér elvet, azt is fogja aratni. B. testvérnő sok tekintetben közelebb áll a mennyek országához, mint férje. E nevetlen, engedetlen gyermekek, akiket az apjuk nem szoktat önuralomra, tövist vetnek majd szüleik szívébe, amit a szülők nem tudnak megakadályozni. Az ítéletnapon Isten felelősségre vonja a szülőket, amiért gyerekeket hoztak a világra, majd nevetlenül, szeretet nélkül, ridegen hagyták felnőni őket. E gyermekeket csak akkor lehetne megmenteni a mennyország számára, ha komoly változás menne végbe jellemükben. {3T 453.3}

B. testvér azon erőlködik, hogy felesége is abban higgyen, amiben Ő. Azt szeretné, ha felesége azt gondolná, hogy ő mindent helyesen tesz, hogy többet tud, mint a többi igehirdető, s hogy mindenkinél okosabb. Közölték velem, hogy kevély okosságában úgy bánik gyermekeivel, mint felesége lelkével. Elképzelése szerint bánik velük, így tönkreteszi gyermekei egészségét. Okosságát követve jár, ami egyre rombolja lánya egészségét. Azzal áztatja magát, hogy az a méreg tartja életben a lányát, amit ad neki. Mekkora tévedés! Gondoljon arra, hogy mennyivel egészségesebb lenne, ha nem avatkozott volna bele, ha nem élt volna vissza a természettel. Lányának sosem lehet már erős a szervezete, mert az apja mérgekkel akadályozta meg egészséges fejlődését. Gyermekeinek romlott egészsége, fájdalmaik, gyengeségeik vádat emelnek az apa kérkedő bölcsessége ellen, noha okossága balgaság csupán. {3T 454.1}

De ami még siralmasabb, mint a többi együttvéve, hogy az apa, mondhatnánk szélesre tárta gyermekei előtt a kárhozat kapuját, hogy lépjenek be rajta, vessenek el. Meg kell változtatni gyermekei természetét, át kell alakítani, újjá kell formálni jellemüket, máskülönben reménytelen az esetük. B. testvér, az angyalok szeretettel tekinthetnének-e a családjára? Örömmel tudnak-e ott lenni családjában? Bár szép háza van, mégsem lakik benne boldogság. A benne lakóktól lesz menny vagy pokol a ház. Nem viselkedsz tisztelettel gyermekeid anyja iránt. Eltűröd, hogy a gyermekek tiszteletlenek és engedetlenek legyenek. {3T 454.2}

Azt mondod: „Miért ír nekem ilyet a testvérnő? Hiszen nem hiszek a látomásokban.” Tudtam ezt, mielőtt írni próbáltam neked, mégis azt gondoltam, hogy eljött az idő eléd tárnom ezeket. Nem tehetek mást, közölnöm kell az igazat, mert tudom, hogy az ítéletkor el kell számolnom, amit, bár tökéletlenül, de leírtam. Hiszen reménykedve vártam, hogy olyat tudok mondani, ami elhatol szívedig, meglágyítja e szavak befogadására. De ma már teljesen reményt vesztettem, mert erős páncél takar. Semmit sem fogadsz el. Közölték velem, hogy a jelen igazság ügyének jobb lett volna, ha sosem fogadod el a szombatot. Nem elég érzékeny a lelkiismereted, mert elvakított az ellenség. {3T 454.3}

Lemondtam minden reményről, hogy tenni tudnék valamit az ...-i gyülekezetért, amíg botlás köve vagy

számukra. Valamikor pedig szeretted az igazságot, s ha a szentség ösvényét tapostad volna, ma már a Krisztus küldötte lehetnél. Isten nagy napján félelmetes számlát kell kiegyenlítened rosszra használt képességeidért, noha kitűnő adottságaid vannak. Isten azért bízta rád ezeket, hogy a jóra használd, de te visszaéltél az Úr ajándékaival. Ha a jó oldalon vetted volna latba Istentől nyert képességedet, sokat tehetnél volna, hogy embereket nyerj meg Krisztus számára. Ott látnád majd a magasságban azokat, akiket Urunk közreműködéseddel mentett meg. De te csak szétszórsz, ahelyett, hogy Krisztussal gyűjtenél. Testvéreidnek elment a kedve, hogy iparkodjanak előrehaladni, mivel te, mintha csak ellenséges csapat lennél, ellensúlyoztad a jót, amit elértek. {3T 455.1}

Isten szíve sosem vágyódott mélyebb szeretettel, és szánakozóbb gyengésséggel földi gyermekei után, mint most. Sosem volt idő, mikor Isten készségesebben ne várta volna a kínálkozó alkalmakat, hogy többet tegyen népéért, mint ma. S tanítani fogja és megmenti az általa elrendelt úton való menekülést választókat. A lelki ember felismeri a lelki dolgokat, s mindenütt ott látja Isten jelenlétét, Isten keze művét. Az ellenség ravasz és gonosz módszerével kivezette őszüleinket az Éden kertjéből, az ártatlanságból és tisztaságból a bűnbe és kimondhatatlan nyomorúságba. Azóta is egyre pusztít. Ez utolsó időkben minden erejével, mindennel, ami rendelkezésére áll, az emberek romlásba vivésén mesterkedik. Megragad minden fufangot, hogy félrevezesse, megzavarja és elcsüggyessze Isten népét. {3T 455.2}

Téged is fontos eszközéül használ már jó ideje, hogy hintsd a sötétséget és zűrzavart. S most látja, hogy ragyogó eszköze lettél, melyet jelentős eredménnyel tud használni, hogy bántalmazzon, csüggyessen, romboljon. Nem töröd magad, hogy Isten népével te is a tehernek vesd vállad, hanem ha megmozdulnak, többlettehernek dobod oda magad, hogy megakadályozd, amit megtehetnének a helyes irányban haladásért. Az ördög egyre támadja az Isten parancsait és a Jézus hitét megtartókat. A legkeserűbb gyűlölet él benne az Istenhez hűek és parancsainak engedelmeskedők ellen. Az ördög nem alszik, pillanatra sem szunnyad az ébersége. Isten hitvalló követői bárcsak fele oly okosak, szorgalmasak és kitartók lennének az Úr munkájában, mint Sátán a mesterkedéseiben. {3T 456.1}

B. testvér, mikor első ízben az eke szarvára helyezted kezedet, ha továbbhaladtál volna, ha nem tekintettél volna vissza, ma a világosság hírnöke lennél, akkor ma hirdetnéd az igazságot a sötétben veszteglőknek. De Isten nem tud felhasználni dicsőségére, amíg meg nem tanulod, hogy testvéreddel tanácskozd meg az ügyeket, s ne képzeld, hogy mindent tudsz, amit tudni érdemes. Az ördögnek sikerült visszatartani téged, hogy jót tegyél. Egy ideig ugyan jól futottál, de az ördög kísértései legyűrtek. Szereted, ha te vagy az első, szereted, ha magasztalnak. Szereted a hatalmat, amit a pénz kölcsönöz. Az ördög jól ismeri az emberek gyengéit. Évezredek alatt gyűjtött tudással rendelkezik, s minden hájjal megkenten mesterkedik. Jól tökéletesített ravaszággal s csapdákkal él, és igen sokszor sikeres is, mert Isten népe nem okos, mint a kígyó. {3T 456.2}

Az ördög gyakran a világosság angyalaként, a menny öltözékében jelenik meg. Barátságos modort vesz fel, megszenteltnek látszó jellemet és mély tiszteletet tetet áldozatai iránt, akiket csapdába akar ejteni, s elpusztítani. Veszedelemek várnak az ösvényen, melyre csalogat. De ügyesen álcázza a veszélyeket s csak az ösvény szépségeit mutogatja. Üdvösségünk isteni parancsnoka győzött értünk, hogy ha akarunk, általa mi is győzni tudjunk. Krisztus mégsem ment meg senkit akarata ellenére, senkit sem kényszerít engedelmesre. Azért hozta meg kimondhatatlan áldozatát, hogy ők is győzni tudjanak nevével, s hogy igaz tetteit, szent voltát nekik tulajdonítsák. {3T 456.3}

De a meneküléshez előbb el kell fogadnod Krisztus igáját, melyet pedig te alkottál magadnak, le kell vetned. Krisztus pusztai győzelme neked is ígéret, hogy nevében győzelmet arathatsz. Egyedüli reményed, üdvösséged, hogy te is győzz, amint Krisztus győzött, bár most még Isten helytelenítése van feletted. Jobban szereted a világ csábításait, mint a mennyei kincset. A szem kívánsága, az élet kérdése elválaszt Istentől. Elengedhetetlen, hogy megtörd a szegény, gyenge, hibás magadba vetett bizalmat. Mielőtt terheddel együtt Isten kezébe esnél, előbb érezned kell gyengésségedet. Aki Istenben bíz, sosem csalatkozik. {3T 457.1}

Mikor engedelmeskedni akarunk, az Úr nem fogadja el, ha a magunk kényelmét vesszük előre. Krisztus, mikor emberként járt a földön, nem a maga gyönyörűségére élt. Fájdalmak férfiája volt, aki tudta, mi a szenvedés. Noha, a menny fenségese volt, nem volt hova lehajtania a fejét. Értünk lett szegény, hogy szegénysége által meggazdagodhassunk. Ne emlegessünk áldozathozatalt, mert fogalmunk sincs, mit jelent áldozatot hozni az

igazságért. Eddig alig emeltük magunkra a keresztet Krisztus kedvéért. Ne keressünk könnyebb utat, mint amelyen Megváltónk előttünk járt. Nagyra tartott bölcsességed ellenére milyen tehetetlen vagy, hogy vezesd magad! Mily könnyen követnéd megcsalt lelkiismereted parancsait, hogy a tévelygés útján fuss, s másokat is magaddal ránts! {3T 457.2}

Nehezedre esik alávetni magad, s engedelmeskedni Isten követelményeinek. Határtalan önbizalmad, előítéleteid és érzéseid könnyen rávesznek, hogy a magad ösvényét válaszd. Ha viszont vak belátásod helyett Krisztust választod, akkor ő lesz csalhatatlan vezetőd. Világi dolgaiddban ez ideig nem mindent cselekedtél Isten dicsőségére. Sok tanácsstalanság és nehéz helyzet ért utol, s ha magad helyett az igaz tanácsadóban bíztál volna, világi ügyeidben is mindenkor kivezetett volna szorult helyzetedből. {3T 457.3}

Fontos feladat vár rád, amelyet Isten segítségével nélkül sosem tudnál elvégezni. Megbizonyosodhatnál, hogy végül elnyered az angyalok társaságát. Isten örököse, s Jézus Krisztus örökostársa lehetnél, s élethosszig tartó hiba lenne úgy munkálkodnod, hogy kényelmed szűk kereteire korlátozod reményedet és kívánságodat. Rettentő melléfogás csakis e világnak élnünk, Mikor visszatekintesz, belátod, hogy helytelen utad elítél. Ilyenkor azzal igyekszel kimosakodni, hogy másokban keresel hibát. Bármily úton járnak mások, bárhogy tévednek is, hibájuk sosem takarja tévedéseidet. S a végső elszámolás napján úgysem mersz ilyen mentséggel előhozakodni Isten előtt kötelességelhanyagolásod enyhítő körülményéként. {3T 458.1}

Isten gyermekének szeretne elfogadni téged, s a királyi család tagjává, a mennyei király gyermekévé tenni, de csak ha kijössz a világból, elszakadsz tőlük, ha tisztátalant nem érintesz. A menny uralkodója azt szeretné, ha mindaz a tied lenne, s mindannak örvendeznél, ami megneemesíthet, fejleszthet, s egész lényedet magasztossá teheti, alkalmassá ott élned vele mindörökké, ahol életed Isten életéhez fogható. Mily nagyszerű kilátás is az eljövendő élet! Mily kimondhatatlan szépségekkel rendelkezik! Mily mély, tágas és mérhetetlen Isten irántunk tanúsított szeretete! Ezt a szeretetet szavakkal nem tudjuk leírni, felülmúl minden képzeletet, mégis olyan valóság, amit már most tapasztalatból megismerhetsz. Már most örvendezhetsz neki, kimondhatatlan örömmel, s dicsőséggel teljesen. {3T 458.2}

Ilyen kilátással előtted hogyan szűkítheted le gondolataidat a világi gondolkodás szűk keretébe, világi foglalatosságok, a nyereségre törés keretébe, s arra, hogy a jelen igazság pontjait sorra feladd. Ajánlatos lenne ragaszkodnod az igazsághoz, az elvhez és tiszta lelkiismerethez. Isten oltalma többet ér, mint az ezüst és arany paloták. A szív legigazibb öröme a legmélyebb megalázkodásból fakad. Az Isten iránti bizalom s engedelmesség erőt és nemességet vált ki jellemünkből. A könny nem mindig a gyengeség jele. Az Isten szemében kiegyensúlyozott, tiszta és szent jellem építésénél, az alapoknál kell elkezdened. Törd össze szívedet Isten előtt, tanúsíts bűneid miatt igaz bűnbánatot, míg eleget nem teszel az igazságnak és kötelességnek. Akkor igaz tisztelettel lehetsz magad, és igaz bizalommal Isten iránt. Akkor majd gyengédek lesznek a gondolataid. Ez a hetvenkedő szellem szertefoszlik. A durvaság helyét erős szándékkal elegyedett mély gyengédség foglalja el, hogy minden körülmények között az igazság mellett állj helyt. Akkor majd sok sírásra késztetőt veszel észre a világban, de szívedben is. {3T 458.3}

***** {3T 459}